

Σχολήριος

I, c. 411

Γεννάδιος

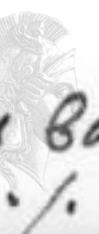
Υπό Martini περιγράφεται Ἐνδί άνω. ὁ ίδιος ἀριθ. XXII. I. μῆδιζ
τῆς ἐν Ναπολί Biblioteca dei Gerolamini, τοῦ 15ου αι., περιέχων
ποιητικά κείμενα, μεταξύ τῶν διπλῶν:

Υπό σεοιχθῶν 74 (φ. 307-313^{νο}): « τοῦ σοφωτάτου εχοχαρίου: + εἰ
μίας οὐσίας πατέρος ναὶ σίου ναὶ ἀγίου πτεῦματος, πῶς ἐνανδρωπήσαντος
τοῦ σίου, ἐπειδὴ ναὶ ὁ πατέρος ναὶ τὸ πτεῦμα ειναι πρώτης. Τὸ πῶς
τέλετος θεος ὁ χρυσεός, μή πανείνων ειναι ανδρωπήσαντος»

Ἄρχ. Ἐν πολλοῖς τῆς ἀρχῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως μερισμοῖς.

Τελ. μημονιένοις.

Υπό σεοιχθῶν 75 (φ. 314-318^{νο}): « τοῦ αὐτοῦ πρός τὸν βασιλέα:

Ἐπέμβαθι αὐτῷ τῇ 18^ῃ τῶν μαρτίου»

Ἀπολογία ἀπενδυτομένη εἰς τὸν αὐτοπάτορα Κυνοκανεῖνον.

Ἀρχ. Τούτων διαφέρω τῇ πράξαι.

Τελ. Ταῦτα δέ εἶται ταὶ προειρημένα.

Ὕπὸ συστάτων 76 (φ. 319-321): «τοὺς εοφωνάτος διδάσκοντον νοί παδο-
γίνοντον πρισοῦ εὖν ρωμαῖς προῦ γεωργίου τοῦ εχογάριου, ἐπειδόπιος ἐπὶ^{τοῦ}
τῶν μαναρίτην νοί ἀοιδίην δεῖπότεν πρῶθεν θεοῦ πατέρος πατελοτόρῳ τῷ προ-
φυρογενεύτεσσι.

Ἀρχ. Τῷ μὲν τοῦ πραξίστον βασιλέως τῆμαν ἀδεγφῶ.

Τελ. εἰ βούλοιντο γίνεσθαι.

